

Raad voor de
rechtspraak

De minister voor Rechtsbescherming
dhr. F.M. Weerwind
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

bezoekadres
Kneuterdijk 1
2514 EM Den Haag

correspondentieadres
Postbus 90613
2509 LP Den Haag

datum 28 maart 2024
e-mail wetgeving.rvdr@rechtspraak.nl
onderwerp Advies Wet klokkenluidersregeling rechtspraak

t (088) 361 00 00
f (088) 361 00 22
www.rechtspraak.nl

Geachte heer Weerwind,

Bij brief van 18 december 2023, verzocht u de Raad voor de rechtspraak (de ‘Raad’) advies uit te brengen inzake de Wet klokkenluidersregeling rechtspraak (het ‘Wetsvoorstel’).

HET WETSVOORSTEL

Het Wetsvoorstel voorziet in een klokkenluidersregeling voor de tot de rechterlijke macht behorende instanties (de rechtbanken, de gerechtshoven en de Hoge Raad), alsmede voor de rechterlijke instanties die belast zijn met bestuursrechtspraak (de Centrale Raad van Beroep, het College van het Beroep voor het bedrijfsleven en de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State), rekening houdend met de constitutioneel gewaarborgde rechterlijke onafhankelijkheid. Daarnaast is de klokkenluidersregeling voor de rechtspraak eveneens van toepassing op de Raad voor de rechtspraak, de procureur-generaal bij de Hoge Raad (hierna: de ‘P-G HR’), alsmede het openbaar ministerie. Dit vanwege de mogelijkheid van het kunnen uitfilteren van meldingen die raken aan het rechterlijk domein.

Rechterlijke ambtenaren met rechtspraak belast – alsmede de (plaatsvervangend) procureur-generaal en de advocaten-generaal (in buitengewone dienst) bij de Hoge Raad (de rechterlijke ambtenaren bedoeld in artikel 1, onderdeel b, onder 1° tot en met 4°, van de Wet op de rechterlijke organisatie, hierna Wet RO) kunnen met hun vermoedens van misstanden op grond van het huidige recht niet terecht bij de afdeling onderzoek van het Huis voor klokkenluiders. Het gaat hier om de rechterlijke ambtenaren die nu uitgezonderd zijn in artikel 4, tweede lid, onder a, Wet bescherming klokkenluiders. De achtergrond van deze uitzondering, houdt blijkens de parlementaire geschiedenis verband met artikel 116, vierde lid Grondwet.¹ In dit artikel is kort gezegd neergelegd dat, vanwege de waarborging van de rechterlijke onafhankelijkheid, toezicht op rechters uitsluitend door rechters zelf mag worden uitgeoefend. Onderzoek door anderen dan rechters staat op gespannen voet met de constitutionele gewaarborgde

¹ *Kamerstukken II 2011/12, 33 258, nr. 3, p. 6*: “Het onderzoek naar het gedrag van rechters zal een interne aangelegenheid zijn. In de Grondwet (artikel 116, vierde lid) is opgenomen dat het toezicht op de ambtsvervulling van leden van de rechterlijke macht met rechtspraak belast en de personen die niet tot de rechterlijke macht behoren en deelnemen aan de rechtspraak, wordt uitgeoefend door de leden van de rechterlijke macht. Een onderzoek door het Huis voor klokkenluiders ligt dan niet voor de hand.”

Raad voor de
rechtspraak

datum 28 maart 2024

pagina 2 van 8

rechterlijke onafhankelijkheid.² Het Wetsvoorstel bedoelt daarom te voorzien in een externe meldingsprocedure voor vermoedens van misstanden die raken aan de ambtsuitoefening van rechters.

De Wet bescherming klokkenluiders sluit alleen (grotendeels) rechters uit van het doen van een melding bij het Huis voor klokkenluiders, terwijl een groot gedeelte van de werkenden bij een rechterlijke instantie bestaat uit andere (rechterlijke) ambtenaren dan rechters (officieren van justitie, parketmedewerkers, griffiers, gerechtsauditeurs, juridisch medewerkers, ondersteuners, etc.). Deze niet met rechtspraak belaste rechterlijke ambtenaren kunnen wel een melding van een vermoeden van een misstand doen bij het Huis voor klokkenluiders. Als de afdeling onderzoek van het Huis voor klokkenluiders vervolgens een onderzoek start kan dit op gespannen voet komen te staan met de constitutioneel gewaarborgde rechterlijke onafhankelijkheid. Het is immers goed voorstelbaar dat dit onderzoek alsnog het rechterlijk domein raakt, terwijl de Wet bescherming klokkenluiders nu juist had beoogd onderzoeken die raken aan het rechterlijk domein uit te sluiten. Het Wetsvoorstel bedoelt ook voor deze situatie een voorziening te treffen.

Voor de externe meldingsregeling van het Wetsvoorstel is de bestaande klachtregeling van de rechtspraak als voorbeeld genomen. Melders van vermoedens van misstanden kunnen zich wenden tot de PG-HR, met het verzoek een vordering in te stellen bij de Hoge Raad tot het doen van onderzoek. Na vooronderzoek van de PG-HR vindt het onderzoek naar de mogelijke misstand die raakt aan de ambtsuitoefening van rechters door de Hoge Raad plaats, waarmee de situatie van een externe instantie die met afstand onderzoek kan doen naar een mogelijke misstand is bereikt dan wel dicht is genaderd.

Voor de Raad van State wordt een soortgelijke regeling voorgesteld, met dien verstande dat personen werkzaam bij de Raad van State, de vice-president van de Raad van State kunnen verzoeken een vordering in te stellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak tot het doen van onderzoek. De vice-president kan, na vooronderzoek, die vordering instellen indien hij in overeenstemming met de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van oordeel is dat de melding raakt aan de ambtsuitoefening van een lid benoemd in de Afdeling bestuursrechtspraak.

Meldingen die niet raken aan de ambtsuitoefening van rechters kunnen aan de afdeling onderzoek van het Huis voor klokkenluiders worden voorgelegd. Melders mogen geen hinder ondervinden van het feit dat ze onverhoopt bij 'het verkeerde loket' zouden melden. De voorgestelde regeling kent een ruim bereik van mogelijke melders. Dit is in lijn met de ruime reikwijdte van de Wet bescherming klokkenluiders.

De kring van beschermden van de Wet bescherming klokkenluiders is ruim, maar niet onbeperkt. Een belangrijke beperking is dat het moet gaan om meldingen in een 'werkgerelateerde context'. Onder 'werkgerelateerde context' wordt in de Wet bescherming klokkenluiders (in navolging van de EU-klokkenluidersrichtlijn) verstaan de huidige, vroegere of eventueel toekomstige werkgerelateerde activiteiten in de publieke of private sector waardoor, ongeacht de aard van die activiteiten, personen

² Vanuit deze achtergrond is destijds, op advies van de Raad van State, de externe klachtbehandeling bij de Hoge Raad belegd, in plaats van bij de Nationale Ombudsman, zoals oorspronkelijk was voorzien in het wetsvoorstel inzake de klachtregeling dat aan de Raad van State was voorgelegd. Zie *Kamerstukken II 2008/09, 32 021, nr. 3, p. 27.*

Raad voor de
rechtspraak

datum 28 maart 2024

pagina 3 van 8

informatie kunnen verkrijgen over misstanden en inbreuken en waarbij die personen te maken kunnen krijgen met benadeling indien zij dergelijke informatie zouden melden. Onder deze definitie vallen ook zzp'ers, stagiairs, uitzendkrachten, sollicitanten en gezinsvoogden en tolken die in de uitoefening van hun werkzaamheden worden betrokken bij een rechterlijke procedure. Verwacht wordt dat advocaten veelal buiten de reikwijdte van de regeling vallen.

Meldingen over rechterlijke beslissingen zijn, overeenkomstig de externe klachtregeling, uitgezonderd van deze regeling. Het begrip 'rechterlijke beslissing' wordt, conform de reeds bestaande klachtregeling, in deze situatie ruim geïnterpreteerd. Noch (de inhoud en motivering van) eindbeslissingen, noch de daaraan voorafgaande beslissingen kunnen onderwerp van een melding zijn.³ Het gesloten stelsel van rechtsmiddelen staat daaraan in de weg.

Op 18 februari 2023 is de Wet bescherming klokkenluiders in werking getreden.⁴ Deze wet implementeert de EU-klokkenluidersrichtlijn 2019/1937 (hierna: de 'Richtlijn'). Kort gezegd gaat het bij deze richtlijn om de bescherming van klokkenluiders die (vermoedens van) inbreuken op de naleving van het Unierecht aan de orde willen stellen. Het materiële toepassingsbereik van de richtlijn wordt in artikel 2, eerste lid van de richtlijn afgebakend door te verwijzen naar de in de bijlage bij de richtlijn opgenomen lijst van Uniehandelingen, waaronder richtlijnen en verordeningen van de EU op het terrein van verkeersveiligheid, milieubescherming, volksgezondheid, consumentenbescherming, bescherming van persoonsgegevens en bescherming van de financiële belangen van de EU.

Werkzaamheden binnen de rechterlijke organisatie vallen onder de reikwijdte van de richtlijn, met dien verstande dat de richtlijn geen afbreuk doet aan de verplichting tot geheimhouding van rechterlijke beraadslagingen (artikel 3 lid 3 sub c van de Richtlijn). Gezien het afgebakende materiële toepassingsgebied (verkeersveiligheid, consumentenbescherming, etc.) van de richtlijn ligt het volgens de Memorie van Toelichting (hierna: de 'MvT') niet in de lijn der verwachting dat er zich binnen de rechterlijke organisatie meldingen van een vermoeden van een inbreuk zullen voordoen, die raken aan de ambtsuitoefening van rechters. Het treffen van afwijkende voorzieningen geldend voor de rechtspraak is voor inbreuken op het Unierecht, volgens de MvT, dan ook niet nodig.

Het Wetsvoorstel voorziet in een wettelijke grondslag voor een interne meldingsregeling voor rechterlijke ambtenaren. Voor gerechtsambtenaren en andere rijksambtenaren die werkzaam zijn binnen de rechtspraak is de grondslag voor een interne meldregeling artikel 2 Wet bescherming klokkenluiders.

Na overleg met de gerechten, adviseert de Raad als volgt.⁵

³ Zie eveneens de memorie van toelichting behorende bij de wet mede strekkende tot invoering van de externe klachtregeling, Kamerstukken II 2008/09, 32021, nr. 3, p. 28.

⁴ *Stb.* 2023, 29

⁵ De Raad voor de rechtspraak heeft op grond van artikel 95 van de Wet op de rechterlijke organisatie een wettelijke adviestaak met betrekking tot nieuwe wets- en beleidsvoorstellen die gevolgen hebben voor de rechtspraak. De adviezen worden vastgesteld na overleg met de gerechten. De Raad voor de rechtspraak is een adviescollege in de zin van artikel 79 en 80 van de Grondwet. Bij het opstellen van zijn adviezen beoordeelt de Raad de voorgenoemde wet- en regelgeving in het bijzonder op de gevolgen voor de organisatie en de

Raad voor de
rechtspraak

datum 28 maart 2024

pagina 4 van 8

ADVIES

De Raad is van oordeel dat het belangrijk is dat er een externe meldinstantie voor het melden van misstanden is voor rechterlijk ambtenaren met rechtspraak belast. De huidige uitsluiting van deze groep in de Wet bescherming klokkenluiders en de vroegere Wet huis voor de klokkenluiders, wordt daarmee ongedaan gemaakt. De Raad vindt het verder van belang dat bij het inrichten van een externe meldinstantie voor meldingen over rechters het bewaken van onafhankelijke rechtspraak het uitgangspunt is. De rol die in het Wetsvoorstel wordt neergelegd bij de PG-HR en de Hoge Raad is vanuit dat perspectief correct.

Bij het doornemen van het Wetsvoorstel en de Memorie van Toelichting (MvT) heeft de Raad nog wel een aantal aandachtspunten vastgesteld. Hieronder wordt daar op ingegaan. De aandachtspunten betreffen:

1. Verduidelijken wat bedoeld wordt met ‘rakend aan het rechterlijk domein en ‘rakend aan de ambtsuitoefening’.
2. De verwerking van persoonsgegevens.
3. Overige aandachtspunten.

Vooraf is het van belang te vermelden, dat het Wetsvoorstel geen evaluatiebepaling kent. Bij het doornemen van het Wetsvoorstel is op een aantal punten door de Raad vastgesteld dat het van belang is te evalueren of de gemaakte keuze uitwerkt op de bedoelde wijze. Een evaluatiebepaling, dan wel een op een andere wijze borgen dat de wet geëvalueerd wordt na een periode van drie jaar, dan wel zo veel eerder als nodig blijkt te zijn op grond van de ervaringen, wordt dan ook voorgesteld.

Rechterlijk domein en ambtsuitoefening

Het voorliggende wetsvoorstel lijkt twee doelen na te streven. Het eerste doel is regelen welke instantie onderzoek kan doen naar een vermoeden van een misstand die het rechterlijk domein raakt. Het tweede doel is regelen welke instantie onderzoek kan doen naar een vermoeden van een misstand die raakt aan de ambtsuitoefening van de rechterlijk ambtenaar. Gesproken wordt van twee doelen, omdat op grond van de MvT van de Wet Raad voor de rechtspraak en de toelichting bij artikel 116, vierde lid Grondwet vastgesteld moet worden dat ‘rechterlijk domein’ en ‘ambtsuitoefening van de rechterlijk ambtenaar met rechtspraak belast’ een duidelijke relatie met elkaar hebben, maar niet hetzelfde omschrijven.

Met het *rechterlijk domein* wordt volgens de MvT van de Wet Raad voor de rechtspraak⁶ bedoeld “*De procesrechtelijke behandeling van, de inhoudelijke beoordeling van alsmede de beslissing in een concrete zaak of categorieën van zaken.*” Dit is in de Wet op de rechterlijke organisatie opgenomen in artikel 23, tweede lid en in artikel 96, eerste en tweede lid. In beide artikelen wordt geregeld dat de taken die zijn opgedragen aan het gerechtsbestuur, respectievelijk de Raad voor de rechtspraak begrensd worden door het rechterlijk domein. Uiteraard is de rechterlijk ambtenaar met rechtspraak belast, werkzaam binnen het hiervoor beschreven rechterlijk domein. Maar naast de rechterlijk ambtenaar is

werklust van de gerechten en op de (praktische) toepasbaarheid en uitvoerbaarheid. Rechters zijn bij de behandeling van individuele zaken niet gebonden aan de inhoud van de wetgevingsadviezen van de Raad voor de rechtspraak.

⁶ Kamerstuk 27182, nr. 3, p. 14, tweede alinea van onderen

Raad voor de
rechtspraak

datum 28 maart 2024

pagina 5 van 8

ook de gerechtsambtenaar werkzaam binnen het rechterlijk domein, weliswaar onder verantwoordelijkheid van de rechterlijk ambtenaar met rechtspraak belast.

Artikel 116, vierde lid Grondwet schrijft voor dat de wet regelt dat het toezicht op de **ambtsvervulling** van de rechterlijke macht met rechtspraak belast gebeurt door leden van de rechterlijke macht met rechtspraak belast. In de toelichting⁷ bij dit artikel staat dat onder ambtsvervulling wordt begrepen **de vervulling van ambtsbezigheden of ambtsplichten, alsmede het in acht nemen van de waardigheid van het ambt**. Voorgaande omschrijving heeft waarschijnlijk het uitgangspunt dat de rechterlijk ambtenaar in kwestie zich alleen bezighoudt met rechtspreken. De praktijk is anders. Een rechterlijk ambtenaar met rechtspraak belast kan zich binnen zijn ambt ook bezighouden met andere werkzaamheden. Bijvoorbeeld het leiden van een project, het deelnemen aan medezeggenschap, het zijn van persrechter, etc. Allemaal onderdeel van de ambtsuitoefening binnen de benoeming en de aanstelling als rechterlijk ambtenaar, maar geen betrekking hebbende op het rechterlijk domein (de procesrechtelijke behandeling van, de inhoudelijke beoordeling van alsmede de beslissing in een concrete zaak of categorieën van zaken). Ten aanzien van het in acht nemen van de waardigheid van het ambt, is van belang dat dit zich ook kan uitstrekken tot privé-gedragingen. In ieder geval is het aan de orde bij het vervullen van taken binnen de Rechtspraak die geen betrekking hebben op, dan wel raken aan het rechtspreken.

Inmiddels heeft de Raad begrepen dat het Wetsvoorstel bedoelt een regeling te treffen voor de situaties waarin het rechterlijk domein en de ambtsuitoefening samenvallen. Inhoudende dat het Wetsvoorstel een meldkanaal en de daarbij behorende zaken regelt, indien er sprake is van een vermoeden van een misstand die raakt aan de ambtsuitoefening van de rechterlijk ambtenaar met rechtspraak belast, voor zover deze ambtsuitoefening betrekking heeft op werkzaamheden binnen het rechterlijk domein. De Raad is van oordeel dat het expliciet opnemen van voorgaande uitleg in de MvT en het Wetsvoorstel bijdraagt aan een goed begrip van wat het Wetsvoorstel regelt. Ter verdere verduidelijking adviseert de Raad in de MvT een aantal voorbeelden te noemen van situaties die raken aan de ambtsuitoefening, maar geen betrekking hebben op het rechterlijk domein. De voorbeelden zoals in de vorige alinea opgenomen, kunnen daarvoor gebruikt worden.

In aanvulling op voorgaande wordt vastgesteld dat in het Wetsvoorstel en in de MvT wel duidelijk wordt aangegeven over welk deel van de ambtsuitoefening binnen het rechterlijk domein **geen** meldingen kunnen worden gedaan. Namelijk een vermoeden van een misstand die betrekking heeft op de rechterlijke beslissing. Wat bedoeld wordt met de rechterlijke beslissing wordt uitgelegd overeenkomstig de externe klachtregeling, inhoudende dat dit ruim geïnterpreteerd wordt. Noch (de inhoud van en motivering van) eindbeslissingen, noch de daaraan voorafgaande beslissingen kunnen onderwerp zijn van een melding. Het gesloten stelsel van rechtsmiddelen staat hieraan in de weg.

De Raad kan zich indenken dat binnen het gebied, waar de ambtsuitoefening en het rechterlijk domein elkaar overlappen, zoals hiervoor toegelicht, misstanden met betrekking tot het Unierecht zeer onwaarschijnlijk zijn. De Raad stelt vast dat meldingen over misstanden binnen de Rechtspraak die raken aan het Unierecht, daarom gemeld kunnen worden bij de instanties zoals genoemd in artikel 2c

⁷ Kamerstuk 16162, nr. 3, p. 18, vierde alinea van boven

Raad voor de
rechtspraak

datum 28 maart 2024

pagina 6 van 8

van de Wet bescherming klokkenluiders. Desalniettemin, is de Raad van oordeel, dat het goed is om bij de evaluatie van de toekomstige wet nadrukkelijk te onderzoeken of er zich toch situaties hebben voorgedaan van misstanden met betrekking tot het Unierecht die raken aan de ambtsuitoefening en raken aan het rechterlijk domein. Die mogelijk tot aanpassing van de wet moeten leiden.

Hiervoor is één vraag nog niet expliciet behandeld. Namelijk de vraag of de wetgever zich voldoende bewust is dat het huidige Wetsvoorstel onverlet laat dat een vermoeden van een misstand rakend aan het rechterlijk domein, maar niet rakend aan de ambtsuitoefening van de rechterlijk ambtenaar, gemeld moet worden bij en onderzocht wordt door het Huis voor Klokkenluiders. De vraag is of gezien de ontwikkelingen die hebben plaatsgevonden binnen de Rechtspraak op het gebied van de voorbereiding van rechterlijke beslissingen door gerechtsambtenaren en mogelijke toekomstige ontwikkelingen op dat gebied, het verstandig is om melding bij de PG-HR uit te breiden tot het vermoeden van een misstand rakend aan het rechterlijk domein. De borging van de onafhankelijke rechtspraak zou daar mee verstevigd worden. De Raad adviseert dit element bij de evaluatie van de toekomstige wet mee te nemen.

Verwerking persoonsgegevens

Ten aanzien van de verwerking van persoonsgegevens brengt de Raad het volgende onder uw aandacht. Op pagina 10 van de MvT, onderdeel 6 Bescherming persoonsgegevens, staan de persoonsgegevens opgesomd die worden verwerkt op het moment van een melding van een misstand bij de P-G HR. Gelet op de wijze waarop de website van de Hoge Raad de klachtenbehandeling bij de P-G HR vermeldt, namelijk voornamelijk per e-mail, is het aan te raden om ‘naam en adres van de melder’ te wijzigen in ‘naam en (e-mail)adres van de melder.

Voorts is het niet duidelijk wat wordt verstaan onder ‘zakelijke gegevens’. Nu deze definitie is overgenomen uit de Wet bescherming klokkenluiders en ook daar niet uit valt te herleiden wat dit precies behelst, verzoekt de Raad om dit begrip in de MvT van het Wetsvoorstel te verduidelijken.

Afsluitend stelt de Raad vast dat er op pagina 4 van de MvT, onder ‘Reikwijdte regeling’ een ruime kring aan colleges vallend onder deze wet worden genoemd, waaronder de bestuursrechtelijke colleges de Centrale Raad van Beroep, het College van Beroep voor het bedrijfsleven en de Raad van State. Deze colleges vallen echter, inzake de toezichthoudende taak bij de verwerking van persoonsgegevens, niet onder toezicht van de P-G HR. Terwijl dit wel zo staat beschreven op pagina 5 van de MvT. Bestuursrechtelijke colleges vallen onder het toezicht van de AVG-commissie gebaseerd op de [regeling verwerking persoonsgegevens bestuursrechtelijke colleges](#). Gelet op de genoemde regeling is het de Raad onduidelijk welke rol voor de AVG-commissie in de voorgestelde wet is weggelegd.

Overige aandachtspunten

In aanvulling op bovenstaande brengt de Raad nog de volgende punten onder uw aandacht.

Grondslag

Het Wetsvoorstel voorziet in een grondslag voor een interne meldregeling voor rechterlijke ambtenaren. De Raad stelt vast dat daarmee een tweede grondslag wordt gecreëerd. De Wet bescherming

Raad voor de
rechtspraak

datum 28 maart 2024

pagina 7 van 8

Klokkenluiders voorziet namelijk al een in een grondslag voor een interne meldregeling voor rechterlijke ambtenaren. In het begrip ‘werknemer’ is namelijk genoemd dat dit ook degene is die krachtens een publiekrechtelijke aanstelling arbeid verricht. In de benoeming van de rechterlijk ambtenaar op grond van het koninklijk besluit, zit de publiekrechtelijke aanstelling ingesloten. Dit maakt dat de rechterlijk ambtenaar ook valt onder het werknemersbegrip van de Wet bescherming klokkenluiders. Om dezelfde reden valt het gerecht ook onder het begrip ‘werkgever’, zoals opgenomen in de Wet bescherming klokkenluiders. Het gerecht laat namelijk krachtens een publiekrechtelijke aanstelling arbeid verrichten, nu de publiekrechtelijke aanstelling is ingesloten in het koninklijk besluit waarmee de rechter benoemd is. Het opnemen van een tweede grondslag is dan ook niet nodig.

Verwijzing

In de MvT, pagina 5, tweede alinea van onderen staat een verwijzing naar een artikel in de EU-klokkenluidersrichtlijn 2019/1937, waarin een tikfout is geslopen. ‘(art. 3 lid 2 sub c)’ moet zijn ‘(artikel 3 lid 3 sub c)’.

WERKLAST

De Raad verwacht geen substantiële werklastgevolgen voor de gerechten ten gevolge van dit wetsvoorstel.

CONCLUSIE

De Raad voor de rechtspraak onderkent het belang van het Wetsvoorstel. Het Wetsvoorstel stuit in zijn huidige vorm echter op een aantal bezwaren. De Raad vraagt u daarom om het Wetsvoorstel op de in dit advies genoemde onderdelen te verduidelijken, dan wel aan te passen

TOT SLOT

Indien na het uitbrengen van dit advies het Wetsvoorstel op belangrijke onderdelen wordt gewijzigd of indien uit nadere uitvoeringsregelgeving belangrijke werklastgevolgen voortvloeien, dan wordt de Raad graag in de gelegenheid gesteld daarover aanvullend te adviseren. Met het oog op de voorbereiding van de gerechten op de invoering van het Wetsvoorstel, stelt de Raad er prijs op als hij geïnformeerd wordt

Raad voor de
rechtspraak

datum 28 maart 2024
pagina 8 van 8

over de indiening van het Wetsvoorstel bij de Tweede en de Eerste Kamer en de plaatsing van de definitieve wetstekst in het *Staatsblad*. Ook eventuele nadere regelgeving volgend op dit Wetsvoorstel met gevolgen voor de rechtspleging valt binnen het adviesrecht van de Raad. Voor zover van toepassing, ontvangt de Raad graag een adviesaanvraag voor deze nadere regelgeving.

Hoogachtend,

Henk Naves
Voorzitter Raad voor de rechtspraak